

MARI-LY KARJANE

Mütoloogilised olendid ja legendid on mind köitnud juba aastaid. See huvi sai ka loova idee aluseks. Erilist huvi on äratanud aga legend tulelind fooniksist, tema kuninglik välimus ja imeline võime sündida uuesti läbi leekide.

Fooniks on püha tulilind, kes sümboliseerib elu ja surma vaheldumist, ülestõusmist ning surematust.

Tema otsene päritolu ei ole kindel, kuid temasarnaseid olendeid leidub väga paljudes kultuurides - pärslastel Simurgh, hiinlastel Fenghuang, jaapanlastel Hō-ō või Fushichō (Surematu lind), venelastel Tulilind (Žar-ptitsa). Egiptuses kummardati Benu nimelist päikesejumal Ra´le pühendatud lindu, kes väidetavalt omas taassünni võimet. Surma lähenedes valmistas ta endale viirukist, mürrist ja teistest lõhnavatest taimedest tuleriida, süütas selle nokaga vastu kive sädemeid lüües ja kadus tiibadega leeke õhutades tulle. Uuesti tuha seest arenedes oli ta uue kauni linnuna võimeline elama järgmised 500 aastat.

Kreeklased ja roomlased uskusid Foiniikia kaevu ääres elavasse ja koidikutel imelist laulu laulvasse päikesejumal Heliose lemmikusse.

Olen ka oma töösse lisanud kaudse taassünni mõtte: kleidi vahetatav seljaosa annab võimaluse lõputult uueilmelisi kujundusi luua.